

**Aceasta este a cincea parte a poveștii.
Citiți-o și apoi creați-o!**

CAPCANA

În fața casei bunicului, creștea un tufiș de măceșe. Iarna, bunica făcea un ceai delicios din măceșe. Bobula și Safi se puteau ascunde în spatele tufei. Din tufișul de măceșe puteau vedea toată strada. Primăvara, foișorul avea un miros îmbătător, deoarece în apropierea lui creșteau flori de crin de vale, mici perle albe grupate în jurul tulpinilor, printre frunzele alungite de culoare verde deschis. Grădina bunicii avea și lalele de diferite culori, leandri și gerani variegati, dar bunicului îi plăceau cel mai mult micii și blânzii crini ai văii. Îi admira de mai multe ori pe zi.

Lui Bobula îi plăceau foarte mult batoanele de brânză de vaci. Se juca cu ambalajul unuia când a venit Safi. Ca de obicei, a avut o idee.

– Ce-ar fi dacă am străpunge ambalajul, am înșira o sfoară subțire prin el și l-am pune pe stradă? Dacă vine cineva și vrea să o ridice pentru a o mânca, vom trage de sfoară. Va fi distractiv.

Bobula a dat din cap cu entuziasm, deși stomacul său protesta vehement. L-a cerut bunicului sfoară. Au montat capcana fără probleme și au scos-o în stradă. Au așezat-o astfel încât toți trecătorii să o observe, dar suficient de aproape de ei în cazul în care trebuiau să se grăbească să salveze dulcea momeală. Apoi s-au poziționat în spatele tufei de trandafiri. La intervale regulate, au făcut cu rândul în postul de santinelă. Bobula ținea sfoara pentru o perioadă, Safi pentru o altă perioadă.

- Nu te mișca prea mult, altfel vom fi prinse, șoptea Safi.
- Am fost atacat de o furnică! A trebuit să o scot din zonă, pur și simplu din motive de siguranță, răspunse Bobula.

Era un pic plictisită, pentru că pe stradă nu era nimeni în afară de furnică. Bobula se uită cu tot mai multă tristețe la batonul de brânză de vaci și se hotărî să intre în casă și să mănânce măcar o căpșună.

Notează cele mai importante informații din text!

*Notițele pot fi sub formă de:
Hartă mintală, Tabel, Desene, etc..*

BOBULA

S16
T5
L2

Aceasta este a cincea parte a poveștii.
Citiți-o și apoi creați-o!

În acel moment, poștașul a apărut la capătul străzii. A tras după el un cărucior albastru. Bobula și Safi îi urmăreau fiecare mișcare cu ochi sfioși. Poștașul l-a observat pe batonul de brânză. A zâmbit și și-a lins colțul buzelor. Bobula a început să se îngrijoreze că va pierde deliciosul deliciu. Poștașul s-a apropiat, s-a aplecat, dar chiar înainte de a pune mâna pe dulcea pradă, a plecat mai departe. Cei doi șmecheri nu înțelegeau, ce se întâmplase.

*Notează cele mai importante informații
din text!
Notițele pot fi sub formă de:
Hartă mintală, Tabel, Desene, etc..*